

מת (באר שבע) 61597-03-25 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' יוסף אבו עואד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 61597-03-25 מדינת ישראל נ' אבו עואד(עציר) ואח'

13.07.2025

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשת
נגד
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

המשיבים
1. יוסף אבו עואד
2. מהדי טראבין
3. מוחמד אלסנע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

החלטה ביחס למשיב 3

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק, שינוי זהות של רכב - עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק - עבירות מיום 01.03.2025.

2. חלק כללי:

א. בין המשיבים ומוסטפא אבו עדיה (להלן: "מוסטפא") קיימת היכרות מוקדמת.

ב. במועד הרלוונטי לכתב האישום, מוסטפא הועסק בחנות "היציע הדרומי" בעיר באר-שבע (להלן: "הקיוסק").

ג. עובר ליום 01.03.2025, שעה 01:50, קשרו המשיבים ומוסטפא קשר לבצע מספר שודים במקומות שונים בדרום.

ד. לשם מימוש תכניתם, הצטיידו מבעוד מועד המשיבים ומוסטפא, בחפץ שנחזה להיות אקדח, סכין, לום ובשק (להלן: "האקדח", "הסכין", "הלום" ו"השק" בהתאמה). כמו כן, השודדים הצטיידו בכפפות, רעלות ומעילים.

ה. במהלך האירועים המפורטים בכתב האישום, המשיבים ביצעו שימוש ברכב מסוג "אאודי" מ.ר. 67-911-73 (להלן: "הרכב"), רכב שהורד מהכביש ובדירה השייכת לבעלים של החנות (להלן: "הדירה").

ו. כפי שיתואר בשלושת האישומים להלן, **המשיב 3** נהג כאמור כשהוא תחת פסילה שהוטלה עליו מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בתע"א 10559-01-24.

3. אישום ראשון:

א. ביום 28.02.2025, החל מהשעה 23:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים 1, 2 **והמשיב** ומוסטפא בזה אחר זה לקיוסק.

ב. ביום 01.03.2025 בשעה 00:37, או בסמוך לכך, ביקש **המשיב 3** מליאוניד, המוכר שעבד באותה העת בחנות (להלן: "המוכר") נייר דבק שחור - "איזולירבנד", הנאשמים 1, 2 **והמשיב**, כיסו באופן חלקי את לוחית הזיהוי של הרכב במטרה לזייף או לטשטש סימני זיהוי של הרכב.

ג. בשעה 01:00 או בסמוך לכך, עזבו הנאשמים 1, 2 **והמשיב** יחד עם מוסטפא, ונסעו עם הרכב מאזור הקיוסק.

ד. בהמשך לאמור לעיל, במהלך הנסיעה ובשעה 01:53 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים 1, 2 **והמשיב**, יחד עם מוסטפא, בנסיעה ברכב לתחנת דלק "פז הנשיאים" בכביש 406 ביציאה מהעיר באר שבע.

ה. באותה העת, עבדו במקום י.א. וג.ק. (להלן: "המתלון 1") (להלן: "המתלון 2"). כמו כן, שהו במקום מספר לקוחות.

ו. לאחר כניסתם לתחנת הדלק, **המשיב** עצר את הרכב בסמוך לחנות ה"יילו" (להלן: "החנות" לאישום זה בלבד).

ז. הנאשמים 1, 2 יחד עם מוסטפא, ירדו מהרכב ונכנסו לחנות כשהם עוטים על פניהם רעלות, מעילים, כובע של המעילים שלבשו וכפפות. כמו כן, **המשיב** אחז בלום ומוסטפא אחז בשק. **המשיב** המתין לנאשמים 1, 2 ברכב.

ח. הנאשמים 1, 2 ומוסטפא ניגשו מיד לאזור הקופות, הנאשם 1 קפץ מעל דלפק החנות לעבר הקופות ופתח את הארונות שבסמוך לקופות. כמו כן, הנאשם 1 ניסה לפתוח את הקופות.

ט. הנאשם 2 ומוסטפא הגיעו לעבר המתלון 1 שעמד באותה העת בסמוך למקרה המשקאות, או אז, הנאשם 2 איים על המתלון 1 וצעק "שוד אל תעשה כלום" או מילים בדומה לכך תוך שהניף לעברו את הלום.

י. המתלונן 1 המפוחד, ביקש מהמתלונן 2 לחייג למשטרה והתקדם לעבר הקופות. הנאשם 2 הורה למתלונן 1 לפתוח את הקופות והמתלונן 1 השיב שאין לו את המפתח.

יא. בהמשך לכך, הנאשם 2 ומוסטפא עלו על הדלפק וקפצו לעבר הקופות, הנאשם 2 עקר באמצעות הלום את אחת הקופות והשליך אותה לעבר הכניסה לחנות. הנאשם 2 ניסה לעקור את הקופה השנייה אך ללא הועיל. באותו הזמן מוסטפא נטל סיגריות מהמדפים שמאחורי הקופות ושם אותם בשק.

יב. בשלב מסוים הנאשם 1 יצא מחוץ לחנות ואמר לאחד הלקוחות לשתוק תוך שהניח את ידו על פיו וסימן לו לעזוב את המקום. בתגובה לכך, הלקוח המפוחד עזב את המקום.

יג. הנאשם 1 שב לחנות, אחז בקופה שעקר נאשם 2 והכניסה לרכב. מיד לאחר מכן גם הנאשם 2 ומוסטפא עזבו את החנות והנאשמים ומוסטפא נמלטו מהמקום בנסיעה ברכב כשהמשיב נוהג בו.

יד. הנאשמים 1, 2 והמשיב נמלטו כשבידם שלל השוד בסך של כ-2,137 ₪ במזומן ו-5 קרטונים של סיגריות בשווי של כ-2,200 ₪.

טו. כמו כן, הנאשמים 1, 2 והמשיב גרמו לנזק לקופה.

4. להשלמת התמונה - המשיבים 1 ו-2 נעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהסכמה. בנוסף, כנגד מוסטפא אבו עדייה הוגש כתב אישום נפרד (מ"ת 61637-03-25).

5. **ב"כ המבקשת** טען, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שתמציתן: **הודעות המתלוננים**, המתארים כיצד נשדדו על ידי המשיבים. **תמונות וסרטונים ודוחות צפייה** ממצלמות האבטחה בקיוסק לפני היציאה לשושים, וכן בשלושת המקומות שנשדדו. עוד נטען, כי בקיוסק, המשיב 3 גיחך ואמר "בוא נעשה שוד כאן וחאלס", בהמשך ביקש "איזולירבנד" מהמוכר. עוד נטען, כי במקומות שנשדדו ניתן לראות בבירור את הגעת המשיבים כשהם רעולי פנים עם פרטי לבוש (שנתפסו בדירה בה נעצרו). כל אחד עם האמצעי שלו (אקדח/לום/סכין/שק), ניגשים לקופות העסקים או למתדלק, עוקרים את הקופות ממקומן או לוקחים את הכסף שהיה על גופו של המתדלק ונמלטים מהמקום ברכב "אאודי". **חוות דעת מומחה** (המעבדה לראיה דיגיטלית), ביחס לרכב - על פי המומחה, הרכב שנתפס על ידי המשטרה, הוא בבעלות מעסיקו של מוסטפא, זה הרכב שהיה עם המשיבים בשלושת הזירות - התאמה מלאה. **דוחות פעולה** של השוטרים שביצעו את מעצרים של המשיבים ומוסטפא בדירה - נטען, כי מהדוחות עולה, כי המשיבים ומוסטפא נתפסו בדירה לאחר השוד האחרון, כשבדירה כסף מזומן, פקטים של סיגריות, עם חלק מפרטי הלבוש שנראו בסרטונים על גופם (נעליים זהות ביחס למשיב 2) והמעילים בדירה. בנוסף נטען, כי בחיפוש ברכב, נתפסה רעלה שחורה ורעלה מנומרת (שנצפתה על מוסטפא בסרטון). ברכב רעלה שחורה של מוחמד - מנומרת של מוסטפא.

בנוסף נטען, כי בחקירתו של המוכר בקיוסק (לאוניד) מסר, כי הנאשם 1 ומוסטפא מסרו לו את

הטלפונים לפני שעזבו את הקיוסק, שהמשיב 3 ביקש ממנו איזולירבנד. עוד נטען, כי לאוניד זיהה את ארבעת הדמויות בסרטונים מהקיוסק, עוד מסר שהמשיבים ומוסטפא היו עם הרכב "אאודי" של הבעלים וכולם עזבו יחדיו את הקיוסק.

עוד מסר לאוניד, כי לאחר השושים, מוסטפא החזיר לו את המפתח של הרכב. בניגוד לגרסתו של הנאשם 1, מסר שאין לקיוסק שליח ולא היו משלוחים באותו הלילה. אם צריך לשלוח משהו, עושה זאת באמצעות מונית.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לחקירותיו של מוסטפא (שהוגש נגדו כתב אישום בנפרד) - נטען, כי מוסטפא עובד בקיוסק. תחילה מסר שמשיב 3 "התחנן" לקחת את הרכב משעות הצהריים, בסוף נתן לו את המפתח והוא נסע עם נאשם 2. עוד לדבריו, המשיב 3 החזיר את הרכב בסמוך לשעה 04:00 לאחר השושים, בהמשך, הודה מוסטפא וקשר את המשיבים לביצוע שלושת השושים כשהוא הנהג ברכב. עוד נטען, כי במהלך העימותים עם המשיבים וחקירתו האחרונה, חזר בו מהפללת המשיבים.

באשר לגרסת המשיב 3 - נטען, כי המשיב 3 הכחיש את המיוחס לו ומסר, כי הגיע לדירה בשעה 20:00, ישן שעתיים, ישב עם מוסטפא והמשיבים 1-2 ולאחר מכן הגיעו השוטרים. בעניין הפסילה - אישר שרישיונו בפסילה.

6. **ב"כ המשיב** מנגד, טען, כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב, ועתר להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו את התייצבותו למשפט. הטענה של המבקשת שכביכול המשיב שימש כנהג בשלושת מקרי השושים המתוארים בכתב האישום, הינה בגדר השערה וללא שום תשתית ראיתית.

לגופם של דברים, המשיב אישר שהיה בקיוסק "היציע הדרומי", אם כי, לפרק זמן של חמש דקות ועזב לדירה של מוסטפא שנמצאת בסמוך לקיוסק ברחוב סנהדרין 144 בבאר-שבע. בהקשר זה, הפנה ב"כ המשיב לתוצרי מצלמות העסק "היציע הדרומי". נטען, כי על-פי תוצרי המצלמות, ניתן לקשור את שלושת המעורבים הנוספים (מוסטפא, יוסף ומהדי), אך לא ניתן ללמוד מהם דבר, כי המשיב שותף לשושים. נהפוכו. דווקא תיעוד המצלמות מלמד יותר מכל, כי המשיב לא קשור למעשי השושים.

עוד בהקשר זה נטען, כי מתיעוד המצלמות עולה, כי שלושת האחרים המעורבים בכתב האישום ועוד מספר בחורים בדואים, היו בקיוסק מהשעה 23:00 בערך של יום 28.02.2025 עד לשעה 00:48 עד ליום 01.03.2025, מלבד המשיב שהיה במקום רק לחמש דקות בודדות.

עוד בהקשר זה, הפנה הסנגור לדוח הצפייה - לפיו, המשיב נראה במצלמות של הכניסה/יציאה של בית העסק בשעה 23:12:01, כשהוא חוצה את הכביש מכיוון הבית של מוסטפא שנמצא מעבר

לכביש/נמצא מול בית העסק "היציע הדרומי"/מגיע לכניסה של בית העסק, לא נכנס אליו. מוסטפא מוסר למשיב דבר מה (מדובר במפתחות הדירה של מוסטפא), והמשיב חוצה את הכביש בחזרה לצד השני, אל הדירה של מוסטפא.

עוד בהקשר זה נטען, כי ניתן לראות ששעה ורבע אחרי, דהיינו בשעה 00:35:58, המשיב חוצה את הכביש חזרה ממול בית העסק "היציע הדרומי" ונכנס ל"יציע הדרומי" כדי לקנות שתייה ופיצוחים. שוב, המשיב יוצא מהעסק בשעה 00:39:13, וחוצה את הכביש שוב פעם לצד השני, דהיינו, לכיוון הדירה של מוסטפא שנמצאת ממול.

עוד בהקשר זה נטען, כי חשוב לציין שהשוד הראשון התרחש **שעה ועשר דקות לאחר מכן**, דהיינו בשעה 01:53, בתחנת דלק "פז" הנשיאים ביציאה מהעיר באר-שבע.

עוד בהקשר זה נטען, כי במצלמות נצפים שאר הנאשמים כשהם יוצאים מבית העסק "היציע הדרומי" בשעה 00:44:22, הם פונים לכיוון שמאלה, ולא חוצים את הכביש לכיוון הדירה של מוסטפא כפי שעשה המשיב על פי דוח הצפייה.

עוד בהקשר זה נטען, כי עולה בבירור, כי המשיב לא נלווה לנאשמים האחרים בכיוון הליכתם. עוד בהקשר זה נטען, כי שאר הנאשמים, מלבד המשיב, מגיעים לבית העסק "היציע הדרומי" עם כסוי פנים (כובע רעלה עם צוואר), לעומת המשיב, שמגיע בפנים גלויים, ללא כובע, ללא רעלה. עוד נטען, כי כל הנאשמים האחרים, משהגיעו לבית העסק "היציע הדרומי", שהו שם למעלה משעה וחצי, עד שעתיים, נפגשו שם עם אנשים אחרים, דיברו וכדומה, להבדיל מהמשיב שהגיע לפרק זמן של חמש דקות כדי לקנות שתייה וללכת.

באשר לפרק הזמן של חמש דקות בו נצפה המשיב בבית העסק "היציע הדרומי" -

נטען, כי לשיטת המאשימה, שבחמש דקות הללו שנכנס המשיב, הוא פגש את פלוני, לקח ממנו את המסכה השחורה שלבש אותה וצעק "שוד, שוד". נטען, מדוח הצפייה עולה, שהוא לוקח מסכה שחורה מבחור שיושב מאחורי הקופה (אחמד שייח' אלעיד) - משהו אחר צועק "שוד, שוד" ואז המשיב צועק "שוד, שוד". בהקשר זה נטען, כי מהקשבה להקלטה, לא ניתן לשמוע את המילה שוד, שכן יש מוסיקה חזקה ברקע וזה נשמע כמו "ג'וינט, ג'וינט". מה גם, לא ניתן לדעת מי אמר זאת.

עוד בהקשר זה הפנה הסנגור לעדותו של לאוניד מיום 05.03.2025, שורות 156 (לאוניד עובד במקום):

לשאלת החוקר: בזמן מצלמה 00:36:27, אחד מהם קורא בשם יוסף. מי זה יוסף?

ת: לא יודע. אני לא חבר שלהם ביומיום. אני מכיר את מוסטפא והם חברים שלו.

ש: זמן מצלמה 00:37:06, זה עם השחור אומר ארבע פעמים שוד.

ת: לא שמעתי. יש שירים ברקע, שמעתי "ג'וינט, ג'וינט".

לשיטת הסנגור, הנה לאוניד, שהיה שותף לשיחה בזמן אמת, החוקר משמיע לו את ההקלטה ולאניד אומר לו שיש שירים, מוסיקה ולא ניתן לשמוע והוא שומע "ג'וינט, ג'וינט". בעוד החוקר אומר לו "אני שומע את המילה שוד".

עוד בהקשר זה, לשיטת הסנגור, גם אם נאמרה המילה "שוד", יכול להיות ששאר הנאשמים דיברו על שוד, והמשיב שהגיע פרק זמן של שעה ורבע אחריהם לקיוסק, ממש למה דקות (5 דקות, כדי לקנות שתייה), התלוצץ איתם, אבל בטח זה לא מלמד שהוא השתתף איתם בשלושת השודים המפורטים בכתב האישום. תימוכין לכך, לשיטת הסנגור, ניתן למצוא שהמשיב, על פי המצלמות, יוצא מהקיוסק ועוזב את המקום. עוד בהקשר זה נטען, כי אין השוואת קול מי אומר מה ואין מחלוקת שיש ארבע דמויות בנוסף לליאניד.

אשר לטענה שהמשיב ביקש מליאניד איזולירבנד - נטען, כי אין תיעוד קולי של פנייה זו. מה גם, כאשר נשאל ליאניד בחקירתו ביום 05.03.202,5 השיב:

ש: מי זה עם השחור?

ת: לא יודע, לא רואים פנים.

ש: הבחור הזה מבקש ממך עכשיו לפי השעון במצלמה 00:38 איזולירבנד, מי ביקש ממך?

ת: אני חושב שמוסטפא ביקש ממני.

ש: אני משמיעה לך את המשך הסרטון ותגיד לי לא מהזיכרון שלך, תגיד לי מהסרטון.

ת: זה הבחור שעומד אחרי מוסטפא ביקש ממני ומוסטפא שואל מה זה איזולירבנד, ואני מסביר לו שזה דבק שחור.

עוד בהקשר זה נטען, כי כאשר מציגים את התמונה של המשיב לליאניד, אין מחלוקת שלא רואים פנים. לא רואים מי פונה לליאניד וליאניד אומר את זה, אבל החוקר מתעלם מזה בסרטון, שכן לא ניתן לראות פנים.

עוד בהקשר זה נטען, כי בדוח הצפייה בשעה 00:37, מצוין(חשוד לבוש שחורים חוזר לתוך העסק

כאשר אינו רעול פנים חוזר עם פחית בלו דיי תכלת. מדובר במוחמד, מוחמד הולך ליד הקופה...). בהקשר זה נטען, כי תיאור זה לא יכול לדור יחד, שכן המשיב שהה בחנות 5 דקות בלבד, הגיע כשהוא לא רעול פנים, ללא מסכה, ללא כובע, רכש רד בול ופיצוחים, יצא מהקיוסק, חצה את הכביש וחזר לדירה של מוסטפא וישן, עד שהעירו אותו השוטרים בשעה 03:00.

עוד נטען, כי בשונה מהאחרים, אשר השאירו את המכשירים הניידים שלהם אצל ליאוניד בקיוסק, כדי למנוע איכונים לכיוון הליכתם, הרי המשיב יצא לבד לפניהם ולא השאיר את מכשיר הנייד שלו בקיוסק.

עוד בהקשר זה נטען, כי ממצלמות תחנת הדלק "פז", נצפות שלוש דמויות רעולות פנים פורקות מרכב ה"אודי". עוד נטען, כי קיימת ראייה דיגיטלית השוואתית, הקושרת את שלושת האחרים למעשי השוד בשלושת האישומים נשוא כתב האישום.

עוד נטען, כי מוסטפא שהפליל לכאורה את האחרים, לרבות המשיב, טען בהודאתו, שהוא שימש כנהג בשלושת מקרי השוד. נטען, כי מדובר בשקר מהותי, שכן על פי ממצלמות שלושת בתי העסק שנשדדו, נצפה מוסטפא פורק מהרכב ונוטל חלק בשודים בהתאם לראיה מהמעבדה הדיגיטלית - השוואת פרטי לבוש ומבנה גוף. עוד בהקשר זה נטען, כי מוסטפא חזר בו מהודאתו הן ביחס לעצמו והן ביחס לאחרים.

עוד נטען, כי להבדיל מאחרים, נמצאו ראיות פורנזיות לעומת המשיב, לא נמצאה שום ראיה פורנזית המסבכת את המשיב בשלושת השודים המתוארים בכתב האישום.

עוד נטען, כי על פי הראיות, ליאוניד מוסר שמוסטפא הוא זה שלקח את מפתחות רכב ה"אודי" שבו בוצעו שלושת השודים והוא אשר החזיר את המפתחות.

עוד במישור המשפטי טען הסנגור, כי מדובר במסכת ראייתית נסיבתית והכלל על-פי ההלכה הפסוקה, נדרש לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם, ובלבד שהראיות לכאורה, ככל שהן נסיבתיות, תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה לסיכוי הרשעה. לא כך הם פני הדברים בעניינו של המשיב, שכן מדובר במסקנה מרחיקת לכת של המבקשת שמבוססת על השערה ותו לא.

7. כידוע, החלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים, נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם. עוד נקבע, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלת מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

ראיות נסיבתיות - נקבע בפסיקה, כי: "כאשר כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מעל חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי ככל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר אישה ברעותה, נעשית "חזקת חפותו" של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר, עד שלא ניתן ממנה שריד. יש כאן, כביכול, מעין תמונת הרכבה (פאזל), שכל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלוכים יותר זה בזה, הולכת ומתהווה תמונה, שבעיקרה היא ברורה לחלוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על כן, תיתכן גם תיתכן, אפשרות אחרת, שונה, שכל אחת מן העובדות, המובאות להוכחת אשמתו של הנאשם, היא תמימה ומקרית לחלוטין, כשהיא בפני עצמה, אולם עצם צירופן יחד אינו יכול - מבחינה הגיונית - להיות תמים ומקרי." (ראה בש"פ 351/80)

עוד נקבע בפסיקה, כאשר מדובר בראיות נסיבתיות יש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שצפוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעתים עשוי בית המשפט להגיע **למסקנת ביניים**, לפיה קיימות אמנם מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראיתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן **חוסר או חולשה ראיתית** אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא להסתפק בחלופת מעצר (ראה בש"פ 8038/13 ובש"פ 8311/13).

8. לאחר שעיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, לרבות צפייה בסרטונים הרלוונטיים, לסנגור טענות משמעותיות, שיש להן אחיזה בחומר הראיות. יחד עם זאת, אין מחלוקת שסוגיה זו מקומה להתלבן בתיק העיקרי. כלומר, התזה המוצעת על ידי ההגנה, צריכה להקים ספק אמיתי ומהותי, שיעלה בקנה אחד עם המארג הראיתי הנסיבתי ויעורר ספק סביר במסקנה המפלילה, ולא די באפשרות תיאורטית או דחוקה.

בענייננו, הסנגור הפנה לחומרי חקירה כמפורט לעיל, התומכים בטיעוניו ומכרסמים לכאורה בטיעוני המבקשת. שוב, סוגיה זו תתלבן בתיק העיקרי.

בהשוואה לתשתית הראייתית הנסיבתית שעמדה לחובת המעורבים האחרים (חוות דעת מומחה המעבדה לראיה דיגיטלית הן ביחס לזהות המעורבים והן ביחס לרכב בו נעשה שימוש לביצוע השודים, דוחות פעולה של השוטרים שביצעו את מעצרו של האחרים זמן קצר לאחר השוד האחרון כשבדירה נמצא כסף מזומן וחפיסות סיגריות לצד חלק מפרטי הלבוש שנראו בסרטונים על גופם, המעורבים האחרים הותירו את מכשירי הטלפון הניידים שלהם בקיוסק "היציע הדרומי" בטרם יציאתם לביצוע לכאורה שלושת השודים, הודאתו של מוסטפא שעבד בקיוסק "היציע הדרומי" וכן נטילת מפתח רכב ה"אאודי" על ידו מליאונד ולאחר השודים החזיר אותם לליאונד), למשיב התשתית הראייתית בעלת

עוצמה חלשה, שכן היא מבוססת על (הימצאות המשיב בקיוסק "היציע הדרומי" עת שהמערבים האחרים היו בקיוסק, וכן שפנה לליאונד וביקש ממנו איזולירבנד. המשיב נעצר בדירה של מוסטפא אליה הגיעו המערבים האחרים לאחר ביצוע השודים).

המסקנה המתבקשת, כי הונחה תשתית ראייתית, אם כי בעוצמה נמוכה שלא מצדיקה המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, אלא יש לבקר, במכלול הנסיבות, מתווה הכולל מעצר בפיקוח אלקטרוני לצד פיקוח אנושי הולם.

9. ב"כ המשיב ישלח הודעה ביחס לכתובת שתשמש ככתובת למעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. לאחר שתתקבל חוות-דעת פקא"ל, ייקבע מועד להמשך דיון.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ב"כ המבקשת ידאג ליטול את חומרי החקירה מלשכתי.